

КНИГА VI.

СЪДЪРЖАНІЕ. Калипса, доведена въ вѣсторгъ отъ разказа на Телѣмаха, съзема една силна страсть къмъ него, и употребява сѣкаквы срѣдства за да възбуди въ него сжщото чувство. Тя получава силна помощь отъ Венера, която довежда Купидона въ острова съ намѣреніе да уязви съ стрѣлытъ му сърцето на Телѣмаха. Този узвѣнъ вече безъ да го съзнава, изезява желаніе, подъ разны причини, да остане да живѣе на острова, противу сичкытъ мърманія на Ментора. Тутаки той осѣща къмъ нимфата Евхариса една луда страсть която възбужда ревността и гнѣва на Калипса. Тя са кълне въ Стикса че Телѣмахъ ще излѣзе отъ острова ѝ, и подканя Ментора да съборуди единъ корабъ за да го заведе въ Итака. Когато Менторъ повежда Телѣмаха къмъ крайморіето за да сѣднѣтъ на корабя, Купидонъ утѣшава Калипса и накарва нимфытъ да изгорѣтъ корабя: При вида на пламъцытъ Телѣмахъ осѣща една тайна радостъ; но мѣдрыйтъ Менторъ, който я разумѣ, блѣсва го въ морето и са хвърля и той подирѣ му за да достигне съ плаваніе до единъ другы корабъ който въ туй време бѣ са спрѣлъ близо до острова на Калипса.

Когато Телѣмахъ свърши този разказъ, сичкытъ нимфы, които стояхъ неподвижны, съ очи прикованы на него, са спогледахъ една друга. Тѣ си говоряхъ съ чуденіе: Кои сж прочее тѣзи двама челоуѣцы толкози обычны на боговетѣ? Чуло ли са е другы пѣтъ да разказва нѣкой таквызи чудны приключенія. Сынътъ Одиссеевъ надминува вече баца си и по краснорѣчіето, по мѣдростъта, и по храбростъта. Какво лице! каква хубостъ! каква сладостъ! каква свѣнливотъ! но и каква благородностъ! и какво величіе! Ако да не знаяхмы че е сынъ на единъ смъртенъ, лесно бы го сторилъ нѣкой на Бакха, на Маркурія, или даже на великаго Аполлона. Но кой е този Менторъ, който прилича на челоуѣкъ простъ, неизвѣстенъ и отъ средне състояніе? Когато го гледашъ отъ близу, съгледвашъ въ него нѣщо свѣрхчелоуѣческо.

Калипса слушаше тѣзи приказскы съ едно смущеніе нѣкоето не можеше да скрие: очитѣ ѝ са мѣтахъ безъ